

РОЗМОВЛЯВ з колегами по роботі, товаришами, які були присутніми на звітно-виборних зборах в колгоспах, про що в основному йшла мова на них. І відповідь одна: про виживання. Як вижити селянину в цих нелегких умовах? Його терпінню можна позаздрити. Не кожний може винести стільки наруги, як він. І виносить, бо виконує найважливішу і найбагроднішу місію на землі — годує людей.

Здавалось би, питання виживання менше всього повинно стосуватися колективу радгоспу «Тучинський». І справді, виробничу програму господарство здійснило краще інших в районі. Одержано 4,8 мільйона карбованців прибутку, рентабельність виробництва складає майже 70 проц., помітно підвищилась заробітна плата, є гроші на рахунках. Як по старих мірках, загро-

ній пташиний послід, технологічні карти. Величезна потрава посівів. Надзвичайно тривожний стан склався у тваринництві, хоча більше половини прибутків дає ця галузь. Останніми роками прогресивно зменшується виробництво молока і м'яса. Якщо 1986-го року на 100 га угідь їх було одержано відповідно 1138 і 282 цнт., то минулого 992 і 231. Стосовно цього падають й прибутки. А в господарстві працюють 7 зооветспеціалістів з вищою освітою. При міцній кормовій базі племінна робота на ладан дише, нищиться генетичний фонд, через недогляд — падіж худоби. Пішло в минуле навчання кадрів по підвищенню кваліфікації працівників рослинництва і тваринництва.

Ніщо так не губить справу, як зазнайство. Воно, на жаль, притаманне не одному спеціалісту радгоспу.

бітник Шатайло 10 кг молочних відвіток. Першому його дії обійшлися в суму 1660 крб., другому — 10 тисяч карбованців, бо згідно колективного договору за найменшу крадіжку суспільного майна адміністрація позбавляє винного усіх доплат і премій. В радгоспі ж вони великі.

Нині, коли люди працюють в інших умовах, коли проведено паювання, це те ж саме, що обікрасти свою хату, коли вдома дружини немає.

Не випадково учасники конференції порушили питання виховної роботи. Хто цю важливу функцію має виконувати? Належно, значну частину її мусить взяти на себе профком і чітко визначити напрямки.

Люди інтуїтивно відчувають біду, яка нависла розвалом економіки, хаосом виробництва. Тож рядові ви-

Г. П. ДЕМЧЕНКО, телятниця:

— Хто б де не працював, мусить бути на своєму місці, виконувати свої обов'язки. Більше дбати про здоров'я людей. Збудували хороший санітарно-побутовий корпус. Це добре. Але не обладнали фізкабінет необхідною апаратурою. У колективному договорі це передбачено. Людям у особисте користування передали понад тисячу гектарів угідь. Радгосп повинен окультури-ти їх, довести до ладу.

Механік тракторної бригади **М. І. МИХАЛЬЧУК**, механізатори **С. Я. МАРЧУК**, **І. П. ПОЛІЩУК** гостро ставили питання торговельного обслуговування села, працівники прилавка принижують селян, ставлячи в чергу до спекулянта. Де наша влада? Хто нас захистить?

Ділові пропозиції внесли у своїх виступах заступник директора радгоспу по тваринництву і по кормовиробництву **С. С. СТАДНИК**, голова сільради **Ю. М. МАРТИНЮК**, дільничний інспектор райвідділу внутрішніх справ **І. Ф. ЯРЕМЧУК** та інші учасники конференції. Частіше всього звучало слово **виживання**. Ще не так давно воно не сприймалося всерйоз, бо більш як за 70 років Радянської влади нас вчили, що ми вже живемо, а там, десь в інших краях, в іншому суспільстві, люди на праці виживає, аби жити якось. Була одна казка — комунізм, народжується інше поняття — ринкова економіка. Це вже не казка, а суворая дійсність. І від неї не захвоєшся. Та як би не було важко, а трудовий колектив господарства не втрачає оптимізму, в ньому залишилась віра на краще. Записав слова **М. П. Зінчука**, сказані ним в кінці доповіді:

«Перспективу маємо неабияку. Високий матеріально-технічний потенціал і люди хороші. По соціальному побуту зроблено чимало: спорудили школу, лікарню, поліклініку, аптеку. Ідальню, кафе, клуби, в 160 радгоспних квартирах проживають наші трудівники. Більшість садиб користується водопроводом, хоча з великими труднощами, але газифікуємо села. А ще є чудові реммайстерні, автогараж, тракторні бригади, складські приміщення. Я впевнений, що стабілізується економіка, цінова політика повернеться на користь села, зросте престиж селянина. Та головні напрямки нашої перспективи ми самі повинні визначити».

Люди теж впевнені.

Євген ПЛАХОВ.

ЦЕ ВЖЕ НЕ КАЗКА, А РИНОК, ЯКИЙ НЕ КОЖНОМУ ТІТКА

зи немає. Та часи міняються, а з ними й оціночні критерії.

Директор радгоспу **М. П. Зінчук** на конференції по підбиттю підсумків виконання колективного договору за 1991 рік і прийняття нового на поточний аналітичною кваліфікованою доповіддю дав поштовх для роздумів. Слід психологічно переламати себе кожному і глибоко усвідомити, в який період живемо. Кожному — від рядового робітника до керівника. Бо ринок, в який увійшли, — не тітка. Виживе той, хто матиме прибутки, умітиме розпоряджатися кожною копійкою, проявлятиме господарську кмітливість, у великому і малому економітиме. Інакше — банкрутство, боргова яма. Звідси мусить зростати і роль спеціаліста, його роль вихователя і організатора.

Далеко не кожному з них затишно було на зборах. Особливо дісталось агрослужбі. Мало ініціативи проявляють спеціалісти, нехтують науково-обґрунтованими системами підвищення валових зборів зерна, цукрових буряків, картоплі. Не сьогодні-завтра виходити в поле, а жодного кілограма насіння цукрових буряків високої якості немає, відсут-

Звідси ж і наслідки — торік продуктивність праці впала на 412 крб. і становила на працюючого 12 тис. карбованців. А це вже невиконання одного з головних пунктів колективного договору. Не виконаний ще один — лише з вини службових осіб мають місце втрати робочого часу, порушення системи преміювання спеціалістів і премій одержували ті, хто їх не заслужив.

Спеціалісти, керівники усіх рангів мусять усвідомлювати свою значимість у виховній роботі, давати гідні приклади людям для наслідування. Та не завжди так. З гіркотою говорив на конференції помічник бригадира ферми **С. Дроздів**. **М. М. МАРЧУК** про керуючого відділком **М. І. Малайчука**, який став на шлях злочинства. Виступаючи поставив питання розглянути його поведінку на профспілковій конференції. Сьогодні крадіжки радгоспного майна набирають все більших розмірів — то викрали двох телят і короау з ферми, а згодом, коли розпочалося слідство, підкинули наезд, то візки з тракторної бригади поцупили, то бідони для молока. Механізатор **Валерій Продай** викрав 9 кг дизмасла, а ро-

робничники підсвідомо самі гуртуються, один одному допомагають, бо сьогодні в одиночку не вижити. Це й обумовило зміцнення дисципліни, за винятком десятка окремих осіб, які ще не живуть в ладах із законами і дії яких громада гостро засудила. Та й у виступах на конференції піднімались питання громадської значимості, захисту інтересів селян.

М. Ф. ДЕМ'ЯНЮК, керуючий відділенням:

— Питання бути чи не бути радгоспу вирішено однозначно: бути. Потрібно захиститися від державного рекету на село, грабіжницької податкової системи. Сьогодні наше господарство носить назву елітно-насінницький радгосп Академії аграрних наук. Лунко звучить. Тож і по-державному слід ставитись до нас, а не кидати напризволяще. Селянин їде в місто, щоб купити сиру, масла, сметани, бо там ціни дешевші, держава компенсує. Селянин не захищений від ситуації, яка склалась, а профспілки не стають на його захист. Ми повинні з винятковою увагою ставитись до використання пального і мастил, берегти техніку, бо ціни на них з'їдять нас усіх.